

बच्चागारप्रवेशो जीर्णैषधञ्चापराह्ने हिमाभिरङ्गिः प-
रिषिक्तगावः शालीनां घटिकानां च पयसा शर्करामधुरे-
शौद्धनमश्रीयादेवं खण्डासामुपयुज्य विगतपाद्या वल-
वर्णपेतः श्रुतिनिगदी स्तुतिमानरोगो वर्षशतायुर्भवति ।
कुठिन् पाण्डुरोगिणमुदरिण् वा क्षणाया गोमूले-
शालोड्डार्ढपलिकं पिण्डं पिण्डं विगतलौहित्ये सवितरि पाय-
वेत, अपराह्ने चालवणेनामलक्ष्येण सपिञ्चन्तमोद्दनमश्री-
यात् । एवं सामसुपयुज्य स्तुतिमानरोगो वर्षशतायुर्भवति
एव एतोपयोगचित्वकमूलानां, रजन्याचित्वकमूले विशेषो
द्विपलिकं पिण्डं परं प्रमाणं शेषं पूर्ववत् ।

हृतदोष एव प्रतिसंस्थृष्टभक्तो यथाकम्भागारं प्रविश्य
मण्डुकपश्चीखरसमादाय सहस्रसम्याताभिङ्गतं कृत्वा यथा-
बलं पयसालोड्डु पिवेत् पयोऽनुपानं वा तस्मां जीर्णायां
यथाच्च पयसोपयुज्ञीत तिलैर्णी सह भक्तियत्वा लोन्मासान्
पयोऽनुपानं जीर्णे पयः सर्पिरोदन इत्याहारः । एव सु-
पयुज्ञानः ब्रह्मवर्चसी श्रुतिनिगदी भवति वर्षशत-
सायुरवात्रोति तिरात्रोपोषितश्च तिरात्रमेनां भक्त-
यैत् । तिरात्राद्वृद्धं पयः सर्पिरिति चोपयुज्ञीत ।
विल्वमानं पिण्डं वा पयसालोड्डा पिवेदेवं दशरात्रमुप-
युज्य मेधावी वर्षशतायुर्भवति । हृतदोष एवागारं प्रविश्य
प्रतिसंस्थृष्टभक्तोब्राह्मीखरसमादाय सहस्रसम्याताभिङ्गतं
कृत्वा यथाबलमुपयुज्ञीत जीर्णैषधञ्चापराह्ने यवागूमल-
वर्णां पिवेत् क्षीरसाम्ब्रो वा पयसा भुज्ञीत । एवं सप्तरा-
त्रालमुपयुज्य ब्रह्मवर्चसी मेधावी भवति । द्वितीयं सप्तरात्र-
मुपयुज्य यन्वसीमितिस्तुत्यादयति । नष्टज्ञास्य ग्रादुर्भवति ।
तृतीयं सप्तरात्रमुपयुज्य दिरुद्वारितं शतमष्वधारयति ।
एवमेकविंशतिरात्रमुपयुज्यालक्ष्मीरपक्रामति मूर्च्छिती चैनं
वाग्देव्यतु प्रविशति सर्वाच्चैनं श्रुतय उपतिष्ठति । श्रुतधरः
पञ्चवर्षशतायुर्भवति । ब्राह्मीखरसप्रस्यद्वये दृतप्रस्यं विड-
ङ्गत्रण्डुलानां कुडङ्गं द्वे द्वे पले वचातिष्ठतयोर्हार्दश हरीत-
क्यामलकविभीतकानि लक्षण्यपिटान्यावायैक्ष्यं साधयित्वा
ख्तुगुप्तं निदध्यात् । ततः पूर्वविधानेन मात्रां यथाबल-
मुपयुज्ञीत जीर्णे पयः सर्पिरोदन इत्याहारः । एतेनो-
र्ह्मभृत्यर्थकृमयो निःक्रामन्ति अनक्षीरपक्रामति ।
शुक्ररक्षणः स्थिरवयः श्रुतिनिगदी तिवर्षशतायुर्भवत्येतदेव
कुडविषमज्वरापसारोन्नादविषभूतयहेषु च महा-
व्याधिषु च संशोधनमादिशन्ति । हृतदोष एवागारं
प्रविश्य हैमवत्या वचायाः पिण्डमामलकमात्रमभिङ्गतं

पयसालोड्डा पिवेत् जीर्णे पयः सर्पिरोदन इत्याहारः ।
एवन्वादशरात्रमुपयुज्ञीत ततोऽस्य ओत्रं विव्रियते द्विर-
म्यासात् स्तुतिमान् भवति तिरभ्यासाच्छतमादत्ते चतुर्द्वाँ
दशरात्रमुपयुज्य सर्वं तरति किल्विं तार्च्यं दर्शनमत्पद्यते
शतायुश्च भवति । द्वे द्वे पले इतरस्या वचाया निः-
काश्य पिवेत् पयसा समानं भोजनं समाः पूर्वेणा-
शिष्यश्च । वचाशतपाकं वा सर्पिद्रोणमुपयुज्य पञ्चवर्ष-
शतायुर्भवति गलगण्डापचीपदस्त्रभेदां सायुज्यन्तीति ।

अथायुकामीयं वक्ष्यामः । मन्त्रैषवसमायुक्तं संवत्सर-
फलप्रदम् । विल्वस्य चूर्णं एष्वे तु छक्तं वारान् सहस्रशः ।
श्रीसूक्तेन नरः कल्ये सहवर्णं दिने दिने । सर्पिर्भू-
युक्तं लिहग्रादलक्ष्मीनाशनं परम् । त्वचं विल्वस्य मूलस्य
मूलकाथं दिने दिने । ग्रामीयात् पयसा सार्वं खात्वा
ङ्गत्वा समाहितः । दशसाहस्रसम्युद्धं स्तुतं युक्तरथं भवेत् ।
ङ्गत्वा विशालाकाथन्तं मधुलाजैश्च संयुतम् । अभोष-
शतसाहस्रं युक्तं युक्तरथं स्तुतम् । लुवण्यपद्मीजानि
मधुलाजाः प्रियङ्गवः । गव्येन पयसा योतमलक्ष्मीं
प्रतिप्रेषयेत् । नीलोत्पलदत्तकाथो गव्येन पयसा इतः ।
सहवर्णतिक्तैः सार्वं मूलक्ष्मीनाशनः स्तुतः । गव्यं पयः
सुवर्णज्ञं मधुक्षिर्द्वज्ञं माक्षिकम् । योतं शतसहस्राभिङ्गतं
युक्तरथं स्तुतम् । वचाद्वसुवर्णज्ञं विल्वचूर्णमिति त्रयम् ।
नेत्र्यमायुष्मान्यपुष्टिसौभाग्यवर्जनम् । वासामूलतुला-
काथे तैलमावाय्य साधितम् । ङ्गत्वा सहस्रसम्याया-
न्वे भग्नायुष्मन्त्यते । यावकांस्तावकाक्षेदभिमूलं यवां-
स्तथा । पिपलीमधुसंयुक्तान् शिक्षाचरणवङ्गवेत् । मध्वा-
मूलकचूर्णानि सुवर्णमिति च त्रयम् । ग्राम्यारिदृष्टही-
तोऽपि सुच्यते प्राणसंशयात् । शतावरीष्टतं भव्यगुपयुक्तं
दिने दिने । सक्षौद्रं सहवर्णं च नरेन्द्रं स्थापयेद्वेषे । गोच-
न्दनामोहनिकामधूकं माक्षिकं मधु । सुवर्णमिति संयोगः
मेवः सौभाग्यमिच्छता । पद्मनीलोत्पलकाथे वटीमधु-
कसंयुते । सर्पिरासादितं गव्यं सहवर्णं सदा पिवेत् ।
पयसालुपिवेत् सिङ्गं तेषामेव समुद्देवे । अलक्ष्मीङ्गं सदा-
युष्मं राज्याय सुभगाय च । यव नोदीरितो मन्त्रो योगे-
ष्टेषु साधने । शब्दिता तत्र सर्वत गायत्री त्रिपदी
भवेत् । पाण्डानं नाशयन्ते ता दद्यु सौषधयः त्रियम् ।
कुर्यान्नगवलं चापि मनुष्यमभरोपमस् । सतताध्ययनं
वादः परतन्त्रात्पलोकनम् । तदिद्याचार्यसेवा च बुद्धि-
भिधाकरोगणः । आयुष्मं भोजनं जीर्णे वेगानां ज्वाविधा-